ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร

เกี่ยวกับภาษีส่วนเพิ่ม (ฉบับที่ ๕)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาจำนวนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกำหนดภาษีส่วนเพิ่ม พ.ศ. ๒๕๖๗ อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาจำนวนลูกจ้างและมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ จำนวนลูกจ้างตามความในมาตรา ๔๔ สำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณดังต่อไปนี้

(๑) กรณีจำนวนลูกจ้างในประเทศไทย ให้นับรวมจำนวนลูกจ้างทั้งหมดของทุกนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๒) กรณีจำนวนลูกจ้างทั้งหมดในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ให้นับรวมจำนวนลูกจ้างทั้งหมดของทุกนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์นั้น

ข้อ ๒ จำนวนลูกจ้างตามข้อ ๑ ให้พิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำนวณจำนวนลูกจ้างตามอัตราเทียบเท่าการปฏิบัติงานเต็มเวลา (Full-time equivalent (FTE) basis)

(๒) ลูกจ้างที่ถูกนับรวมในการคำนวณจำนวนลูกจ้างของนิติบุคคลในเครือรายหนึ่ง ต้องเป็นลูกจ้างของนิติบุคคลในเครือรายดังกล่าว และนิติบุคคลในเครือดังกล่าวได้รวมค่าตอบแทนลูกจ้างนั้นเป็นรายจ่ายในงบการเงินของตน

(๓) ลูกจ้างที่ถูกนับรวมในการคำนวณจำนวนลูกจ้างตาม (๒) นั้น ให้หมายความรวมถึงผู้รับจ้างอิสระที่ปฏิบัติงานในการดำเนินกิจการโดยปกติ (Ordinary operating activity) ของนิติบุคคลในเครือตาม (๒) และนิติบุคคลในเครือดังกล่าวได้รวมค่าตอบแทนผู้รับจ้างอิสระนั้นเป็นรายจ่ายในงบการเงินของตน

(๔) กรณีของสถานประกอบการถาวร ให้ลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระที่ค่าตอบแทนได้ถูกรวมในงบการเงินที่จัดทำแยกเฉพาะส่วนของสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งซึ่งได้กำหนดตามหลักเกณฑ์การกำหนดผลกำไรและผลขาดทุนระหว่างนิติบุคคลหลักและสถานประกอบการถาวรตามมาตรา ๓๑ เป็นลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระของสถานประกอบการถาวรแห่งนั้น ทั้งนี้ หากลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระรายใดเป็นลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระของสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งแล้ว ไม่ให้รวมลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระคนดังกล่าวเป็นลูกจ้างหรือผู้รับจ้างอิสระของนิติบุคคลในเครืออื่นอีก

การพิจารณาจำนวนลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้พิจารณา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชี หรือให้พิจารณาด้วยจำนวนเฉลี่ยของจำนวนลูกจ้างในรอบระยะเวลาบัญชีหรือด้วยวิธีการอื่นใดที่เหมาะสมต่อการพิจารณาจำนวนลูกจ้างดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกันในประเทศนั้น ๆ

ข้อ ๓ มูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนตามความในมาตรา ๔๔ สำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชี ให้คำนวณ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนในประเทศไทย ให้พิจารณาจากผลรวมของมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนทั้งหมดของทุกนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

(๒) กรณีมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนทั้งหมดในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ให้พิจารณาจากผลรวมของมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนทั้งหมดของทุกนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศที่ปรับใช้กฎการจัดเก็บภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์โดยกฎดังกล่าวได้มีผลใช้บังคับสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีนั้นแล้ว

การพิจารณามูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนตามวรรคหนึ่งของสถานประกอบการถาวร ให้สินทรัพย์ที่มีตัวตนที่ได้รวมในงบการเงินที่จัดทำแยกเฉพาะส่วนของสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งซึ่งได้กำหนดตามหลักเกณฑ์การกำหนดผลกำไรและผลขาดทุนระหว่างนิติบุคคลหลักและสถานประกอบการถาวรตามมาตรา ๓๑ เป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนของสถานประกอบการถาวรแห่งนั้น ทั้งนี้ หากสินทรัพย์ที่มีตัวตนรายการใดเป็นสินทรัพย์ที่มีตัวตนของสถานประกอบการถาวรแห่งหนึ่งแล้ว ไม่ให้รวมมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนรายการดังกล่าวในการคำนวณมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคลในเครืออื่นอีก

ในข้อนี้

“สินทรัพย์ที่มีตัวตน” หมายความถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตน ซึ่งไม่รวมถึงเงินสด ทรัพย์สินเทียบเท่าเงินสด และทรัพย์สินทางการเงิน ของนิติบุคคลในเครือผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีในประเทศนั้น

“มูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตน” หมายความถึง จำนวนเฉลี่ยของมูลค่าของสินทรัพย์ที่มีตัวตน ณ วันเริ่มต้นรอบระยะเวลาบัญชีและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ภายหลังหักค่าสึกหรอ ค่าเสื่อมราคา และการด้อยค่าที่ได้บันทึกในงบการเงินแล้ว

ข้อ ๔ จำนวนลูกจ้างและมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน ไม่ให้รวมจำนวนลูกจ้างตามข้อ ๑ และมูลค่าสินทรัพย์ที่มีตัวตนตามข้อ ๓ ของนิติบุคคลเพื่อการลงทุน

ข้อ ๕ การพิจารณาจำนวนลูกจ้างตามข้อ ๑ และมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนตามข้อ ๓ ของนิติบุคคลประเภทโฟลธรูนั้น ให้พิจารณาดังต่อไปนี้ ประกอบด้วย

(๑) กรณีที่จำนวนลูกจ้างของนิติบุคคลประเภทโฟลธรูและมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคลประเภทโฟลธรูที่ไม่ใช่ส่วนของสถานประกอบการถาวร ให้ถือว่าเป็นส่วนของนิติบุคคลในเครือที่ตั้งอยู่ในประเทศที่นิติบุคคลประเภทโฟลธรูนั้นได้ก่อตั้งขึ้น (ถ้ามี)

(๒) กรณีที่จำนวนลูกจ้างของนิติบุคคลประเภทโฟลธรูและมูลค่าสุทธิตามบัญชีของสินทรัพย์ที่มีตัวตนของนิติบุคคลประเภทโฟลธรูนั้นไม่ได้เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรหรือนิติบุคคลในเครือรายใด ไม่ให้นำจำนวนและมูลค่าดังกล่าวนั้นมารวมในการคำนวณภาษีส่วนเพิ่มคงเหลือที่ประเทศไทยได้รับการปันส่วน

“นิติบุคคลประเภทโฟลธรู” (Flow-through Entity) หมายความถึง นิติบุคคลที่ไม่ได้มีสถานะในทางภาษีอากรที่จะมีรายได้ รายจ่าย กำไร หรือขาดทุนในประเทศที่นิติบุคคลนั้นก่อตั้งขึ้น เว้นแต่นิติบุคคลดังกล่าวเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ทางภาษีและต้องเสียภาษีที่อยู่ในขอบข่ายจากรายได้หรือกำไรในประเทศอื่น ทั้งนี้ ให้ถือว่านิติบุคคลรายหนึ่งไม่ได้มีสถานะในทางภาษีอากรที่จะมีรายได้ รายจ่าย กำไร หรือขาดทุน หากกฎหมายของประเทศที่พิจารณาสถานะของนิติบุคคลนั้นได้ถือว่ารายได้ รายจ่าย กำไร หรือขาดทุนของนิติบุคคลดังกล่าวได้รับโดยหรือเกิดขึ้นแก่ผู้มีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในนิติบุคคลนั้นตามส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของ

ข้อ ๖ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับสำหรับการพิจารณาหน้าที่การเสียภาษีส่วนเพิ่มสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘
กุลยา ตันติเตมิท
อธิบดีกรมสรรพากร